

דף ו.

ו' י"ד פימן כמה מעיף ג' עין משפט א.

ג. היה חגם כמה ימים כל אותן ימים ביום אחד הם **צ'**, וכל אותן הימים אסורים עם ג' ימים לפניהם.

ו' י"ד פימן כמה מעיף א' עין משפט ב.

א. ג' ימים **ק'** לפני חגם של עכו"ם אסור לקנות מהם ולמכור להם דבר המתקיים ר' אבל מותר למכור להם דבר שאינו מתקיים עד יום החגם כגון יר��ות ותבשיל, וכן אסור להשאיל **ש'** להם ולשאול מהם ולהלוותן אלא רבית. וכן אסור ללוות מהם ולפזרען וליפרע מהם מלוה בשטר או על המשכון **ט'** אבל מלוה בע"פ נפרעים מהם משום שהוא כמציל מידם, ובזמן שידם תקיפה אף הלוואה בשטר מותר דනחشب כמציל מידם. הלוואה בריבית **א'** אף ע"פ משכון מותר להפרע מהם דחשיב כמציל מידם.

צ' ממסקנת הגמ' שם.

ק' ממשנה בריש ע"ז, וمبرייתה שם בדף ו'.

ר'. והטעם שאסור למכור להם דבר המתקיים משום שם ביום אידיו. ואסור לקנות מהם עע"פ שהוא צער לו שיוצא מידו בדבר המתקיים מ"מ הרי הכספי בידו, משום כך מותר למכור להם דבר שאינו מתקיים שביום אידיו לא יהיה לו לא הכספי ולא החפץ. ט"ז ס"ק ב'.

ש'. שאלת שיין בדבר החזר בעין כגון חפץ, אבל הלוואה שיצכת במעטות לדלוהוצאה ניתנה. ט"ז ס"ק ג'.

ט'. והתוס' כתבו דבמלואה במשכון ג"כ הוא כמציל מידם שכמה פעמים אף' במשכון אובdet ההלוואה, והטעם כיון שידם תקיפה עליינו ובכל יכול העכו"ם להעליל ולכפור בהלוואה, מייהו בזה"ז בכל אופן מותר. ש"ך ס"ק ג'.

א'. טור בשם הרא"ש.

דף ו:

י"ד סימן קמה מעיף ב עין משפט א.ב.ג.

ב. ב. עבר ישראל ונשא ונתן ביום חגמ אסור בהנאה^ב, ואם נשא ונתן בגין
ימים שלפני החגמ מותר בהנאה^ג.

י"ד סימן קמה מעיף א עין משפט ד.
עיין לעיל דף ו. עין משפט ב

י"ד סימן קמה מעיף ה עין משפט ה.ו.

ה. אסור לשלוח דורון לעכו"ם ביום חגמ^ד אלא א"כ נודע לשלוח שלא
מודה באليلים ואיןו עובדים.

וכן עכו"ם שלוח ביום חגו דורון לישראל לא יקבלנו ממנו, ואם חושש
לאיבה מקבלו ויזר堪ו^ה בפניהם לבור או למקום האבד כלא אחר יד.

או"ח סימן תקומו מעיף ה עין משפט ז.

ה. עושה אשה כל תכשיטיה במועד^ו, וכוחלת ומעברת סרק על פניה,
ומעבירה שערה^ז חוץ משער ראשה.

י"ד סימן קמה מעיף א עין משפט ח.
עיין לעיל דף ו. עין משפט ב

ב. כריש לקיש מהחולין ס"ג.

ג. זה דעת הר"ף והרמב"ם שפסקו כריש לדמות דתניה כותיה, אבל התוס' בדף ו'
פסקו כרבי. ברבי יוסף.

ד. מעובדא דרבא לביר שישי בדף ס"ה ע"ב.

ה. ואם א"א לו שלא קיבלנו ממשום איבה קיבלנו ולא יהנה ממנו. והט"ז בס"ק ה' פסק
דאם א"א להשתמט לקבל ממנו ומתור להנות ממנו, ודבורי תמורהין, וכן בנה"כ חולק
עליו.

ו. מגמ' שם ודלא כהרמב"ם והקשו עליו.

ז. שזה צורך הגוף והוי כאוכל נפש.

ח. ~~ו~~ ומעבירה השער אפי' בסכין, ביאורי הגר"א, ומ"ב אותן ט"ז.